2003-13-RE

CAUSA 2003-13-RE

Número de registre 374-2003. Recurs d'empara

AUTE DEL 12 DE NOVEMBRE DEL 2003

BOPA núm. 83, del 19 de novembre del 2003

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 20 d'octubre del 2003 per la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 2 d'octubre del 2003 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2003-13-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 2 d'octubre del 2003;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedent únic

El 20 d'octubre del 2003, la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA, va formular recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2003-13-RE, presentat per presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional del 2 d'octubre del 2003.

L'escrit de súplica assenyala que "en cas de vulneració de l'article 10 de la CA hi hauria dos vies per denunciar la transgressió d'aquest precepte constitucional, d'una banda instar el procediment urgent i preferent de l'article 41.1 de la CA i un cop finalitzat presentar recurs d'empara al Tribunal Constitucional segons el que preveu l'article 85 de la LQTC, i d'altra part la via de l'incident de nul·litat d'actuacions previst a l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials i un cop finalitzat presentar recurs d'empara de conformitat amb el que estipula l'article 94 de la LQTC. Les dos vies procedimentals descrites són al meu parer perfectament compatibles i no excloents, i

ambdues desemboquen en la presentació de recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional".

També considera que "el fet que inicialment dicti resolució el Batlle de guardia no constitueix una infracció del principi de jerarquia, perquè el procediment urgent i preferent té dues instàncies com estableix clarament l'article 6 de la Llei Qualificada de la Justícia, i per tant és el Tribunal Superior el que finalment dicta sentència en el procediment urgent i preferent. Per tot el qual és el mateix Tribunal Superior el qual en última instància fa un control de la sentència dictada pel Batlle de guardia. No existeix, doncs, cap vulneració del principi de jerarquia".

Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que reconsideri i reformi el seu aute del 2 d'octubre del 2003 i que admeti a tràmit el recurs d'empara 2003-13-RE.

Fonament jurídic únic

La recurrent reprèn en el seu recurs els arguments que ja havia presentat davant el Tribunal Constitucional en la instància anterior. Es limita a arranjar-los i a completar-los per tal de tenir en compte la motivació de la decisió pronunciada pel Tribunal i concloure de nou a la "nul·litat radical" de les decisions del Tribunal de Batlles del 12 de setembre del 2001 i del Tribunal Superior de Justícia del 26 de febrer del 2003.

El Tribunal Constitucional va desestimar la demanda en empara de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i va considerar que la via de l'article 41.1 de la Constitució era l'adequada per al·legar una vulneració de l'article 10 de la mateixa Constitució en el decurs d'un procediment judicial i que la recurrent hagués hagut d'utilitzar el procediment de l'article 94.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. Tanmateix, la recurrent al·lega en el seu recurs de súplica que aquestes dues vies no s'exclouen, sinó que són perfectament compatibles. Amb aquest argument la recurrent pretén que els demandants tenen la possibilitat de triar entre l'una o l'altra.

Aquesta pretensió ha de ser desestimada. Efectivament, si l'article 41.1 estableix un procediment general de protecció dels drets inscrits als capítols III i IV del Títol II de la Constitució, la Llei qualificada del Tribunal Constitucional estableix, tal com li permet l'article 41 de la Constitució, les modalitats d'un procediment especial de protecció de l'article 10 esmentat. Aquest procediment està fixat pels supòsits de vulneració d'aquest article 10 en el decurs, o amb motiu, d'un procediment judicial. La via procedent és aleshores la del recurs davant la justícia ordinària. Una vegada esgotada aquesta via, es pot presentar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional. Quan la decisió objecte de recurs emana del Tribunal Superior de Justícia, l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials del 22 d'abril de 1999 estableix que la darrera fase del procediment ordinari és un incident de nul·litat d'actuacions presentat davant el mateix Tribunal Superior de Justícia. Només es pot presentar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional una vegada dictada la resolució de l'incident esmentat.

El procediment de l'article 94.1 està especialment destinat a la protecció de l'article 10 de la Constitució contra les vulneracions que podrien resultar dels tribunals, així com ho precisa de manera explicita l'exposició de motius de la Llei transitòria de procediments judicials del 22 d'abril de 1999. Aquest fet exclou la utilització de qualsevol altra via de dret tal com ho estableix el principi specialia generalibus derogant, esmentat pel Tribunal Superior de Justícia en la seva decisió de l'11 de juliol del 2003. El procediment especial de l'article 94.1 estaria buidat del seu sentit, si, en presència de la vulneració denunciada de l'article 10 per un tribunal, el recurrent pogués descartar-lo mitjançant la seva voluntat.

A més, al·legar, com ho fa la Sra. Montserrat Garcia Orosa, que sotmetre per mitjà del procediment urgent i preferent una decisió del Tribunal Superior de Justícia al Tribunal de Batlles, no és de cap manera contradictori amb el principi de jerarquia, ja que el Tribunal Superior de Justícia es pronuncia en darrer lloc per la via de l'apel·lació, constitueix un sofisma. Per tant l'argument no mereix cap pronunciament.

En aquestes condicions, el Tribunal Constitucional constata novament que la Sra. Montserrat Garcia Orosa no ha esgotat les vies de recurs, condició necessària per presentar un recurs d'empara i, confirma la seva decisió d'inadmissibilitat a tràmit del recurs d'empara 2003-13-RE, pronunciada el 2 d'octubre del 2003.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 2 d'octubre del 2003 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 2003-13-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 12 de novembre del 2003.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Vicepresident

Magistrat

Pere Vilanova Trias

Magistrat